

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 19.

(509.)

Vol. 22.

Thursday,

November 22,

2012

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravvy.ca

Lucy in the Sky with Diamonds

Název písničky od Beatles není zcela přesný, i když se v jedné verzi hovoří také o lodi na řece. Spíše bych použil titulěk *Lucie na vodě s medailemi*. Podobně jako u Beatles se jedná o zajímavou postavu; přišla do Kanady připravit zdejší olympioniky pro OH v Riu de Janeiru v roce 2016. Jak již to bývá, olympiáda čas od času profituje z jiné špičkové události, z MS v kopané, které bude v Brazílii v roce 2014. Někdy je tomu naopak jako tomu bylo v Mexiku v roce 1968 a 1970 či v Západním Německu 1972 a 1974. Zatímco však pro fotbalisty je olympiáda okrajovou záležitostí, pro jejich chudší příbuzné je účast na OH pohádkovým snem. Stále jsou sporty, kde závodníci zůstávají amatéry, kde korupce ještě nezapustila kořeny, kde závodníci musí studovat nebo chodit do práce, kde musí myslet na zadní kolečka. Stále jsou sporty, kde trenéři vedle péče o své svěřence chodí do zaměstnání.

Nepřekvapí nás, když vidíme ženu jako trenérku ženského fotbalového nebo hokejového týmu, trenérku v atletice, ale trenérku při veslování či kanoistice nevidíme častokrát. Vlastně jsem si při setkání s Lucii Radoňovou uvědomil, jak málo toho o vodních sportech víme. Bylo pro mne i překvapením, že si Kanadčané zvolili pro své naděje českou trenérku.

Při setkání na stanici metra, jsme chvíli postávali vedle sebe. Nechtěl jsem oslovovat mladou ženu, která byla soustředěná do své práce na počítači a ona měla podobně zábrany se mnou. Nakonec asi po pěti minutách jsme se osmělili a já se konečně dověděl, jak se Lucie dostala do Kanady.

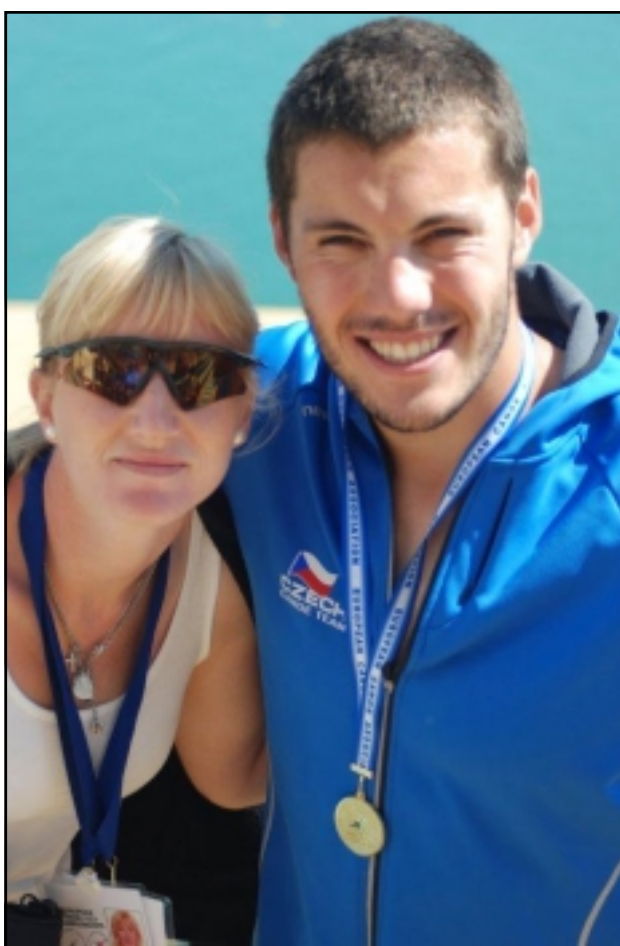
„Šest let jsem dělala při zaměstnání trenérku v Praze. Jinak jsem byla manažerka v hotelu na Kampě. Můj svěřenec Josef Dostál vyhrál juniorské MS v roce 2011 a letos v Londýně získal na čtyřkajaku bronzovou medaili. Část mých svěřenců odešla do Dukly mezi dospělé a po půlroční pauze na radu dvojnásobného olympijského vítěze Martina Doktora jsem se podívala po něčem v zahraničí. První nabídka přišla z Nového Zélandu, ale to mně připadalo příliš daleko. Martin mně však doporučil Kanadu a když přišla nabídka z Mississaugy, tak jsem šla do konkurzu pětadvaceti zájemců z celého světa. Byli tam nějací Maďaři, Jihoameričani, ale důležité bylo přinést jakési rozpracování celoroční přípravy. Podstatné také bylo, jaké jsem měla jako trenérka doposud výsledky. Následovalo deset pohovorů přes internet v angličtině.“

ABE: Jak jste se dostala k angličtině?

LR: Dnes již nejde vystudovat filozofickou fakultu bez angličtiny. Já jsem tam studovala maďarštinu a srbštinu a také jsem studovala v Budapešti práva. Nikdy jsem však předtím nebyla delší dobu v anglicky hovořící zemi. Pracovala jsem však v hotelu, kde byla angličtina na denním pořádku. Svým způsobem pro práci v Kanadě je důležitá i francouzština, protože někteří závodníci jsou z Quebecu.

ABE: Jak na vás působilo anglické prostředí v Kanadě?

LR: Ze začátku jsem z toho byla nesmírně unavená. Je něco jiného komunikovat v cizím jazyku a něco jiného je v cizím prostředí žít. Nebyla jsem zvyklá hned reagovat. Moje trenérská práce je na motorovém člunu. Navíc je tam poměrně hodně dětí, které se stále ptají a

LUCIE RADOŇOVÁ S BRONZOVÝM JOSEFEM DOSTÁLEM

vy musíte rychle odpovídat. Zajímala by mne zkušenost třeba hokejistů, kteří museli také naskočit do rozjetého vlaku.

ABE: Člověk se ani nemusí mnoho zajímat o vodní sporty, aby věděl základní rozdíl mezi veslováním a vodáctvím, ale jak byste vodáctví rozdělila dále...

LR: Klasické rozdělení je na divokou a klidnou vodu. Dále se pak obě disciplíny dělí na kanoje a kajak. Kanoje má pádlo s jedním listem a může být single kanoje a double kanoje. Kajak má dvoulisté pádlo a existuje kromě singlu a dvojkajaku i čtyřkajak. Můj bratr například jezdí na kanoi.

ABE: Pocházíte tedy z vodácké rodiny?

LR: Nikoliv, začínala jsem s atletikou v Nymburku, ale v dětství jsem si přetřhla vazy v koleně. Tatínek se znal s někým, kdo trénoval vodáky a ten mu řekl, že to při vodáctví nevádí. Později jsem zjistila, že se koleno namáhá v kajaku více než při atletice. Bratr mne následoval. Dostala jsem se dokonce i do reprezentace. Nejprve jsem jezdila v single kajaku, ale sen každého závodníka je dostat se do čtyřkajaku. Nikdy jsem však neviděla ve sportu smysl života. Daleko více mne bavila historie a literatura. Zajímalo mne studovat literaturu v neznámém jazyce, což se mi splnilo v Budapešti. Na sportu mne přitahuje zase disciplína a kanoistika je navíc tvrdý sport. Líbí se mi individuální sporty. Záleží hodně na vůli, na psychice. Zajímá mne i to, jak se ten závodník vyvíjí. Pepu Dostála jsem trénovala od dvanácti let. Podařilo se mi vytvořit tréninkovou skupinu, která spolu trávila volný čas. To, že děti mají rády sport a prostředí, v kterém jsou a to je

důležitější než výsledky na olympiádě. Jestliže rodiče nedrží určité hodnoty, pak děti se také nemají o co opřít. V individuálním sportu se dá velice těžko podvádět. Něco jiného je asi špičkový fotbal. Přesto asi i průměrný ligový fotbalista musí mít dost velký talent.

ABE: Jak je důležitá životospráva?

LR: Sport je důležitý, aby děti měly nějaký řád a aby pro ně platila nějaká pravidla. Mladí lidé je mají rádi. Překvapilo mne, když jsem přišla do Kanady, jak málo se tady na něco takového dbá a jak zde chybí jakékoliv vedení. K těm pravidlům patří i to, kdy se chodí spát. Jestliže se ráno trénuje od šesti, tak se nemůže jít spát později než v deset. Na soustředění se nejedí hamburgery a hranolky, ale dokonce si celá skupina sama vaří, což dělají i špičkoví kanoisté. Závodníci jedí hodně ovoce, zeleniny, vaří si těstoviny a rýži. Hodně se jí maso všeho druhu a ryby. Mohou pít i občas pivo po večeri, ale že by šli pařit, to se nestává, to by vás to rychle semlelo. Já osobně víno nepiji vůbec.

ABE: Řada špičkových sportovců dokáže držet životosprávu během své závodní kariéry, ale pak se stane, jako třeba u veslaře Kozáka, že skončí a pak je to, jak říkáte, semele...

LR: Oni si velice často řeknou, teď to skončilo a konečně to rozbalím a pak to zase bude *dobry*, ale ono to již nikdy potom nebude *dobry*, protože vypadnou ze zaběhnutého režimu. Jediná cesta je znovu se vrátit k tomu sportu. Sport je návyková věc a vy neumíte žít jinak. Obzvláště zde v Kanadě je vidět, kolik lidí rekreačně sportuje. Běhá, plave, jezdí na kole. V Čechách nebyli lidé zvyklí sportovat neorganizovaně, před rokem 1989 nebyly stezky pro horská kola, nebyly podmínky.

ABE: V Kanadě prakticky kanoistika v televizi neexistuje...

LR: A při tom nejlepší kajakář je Kanadčan Adam van Koeverden a zde je vodácká tradice daleko větší než v Evropě, protože je tu množství jezer. Závodníky prakticky nekonají na řece nebo na moři, takže tady je ideální prostředí pro tento sport. Velká tradice je v Novém Skotsku, kde bylo MS v roce 2009, a příští rok bude MS juniorů zde v Londonu.

ABE: Budete tam mít nějakého závodníka?

LR: Starám se o nejlepší kanadský dvojkajak, oba závodníci jsou z Mississaugy. Jeden chlapec je z Ukrajiny (Anatolij Mikhailetskij) a druhý je stoprocentní kanadský indián (Keir Johnston). Práce s ním je velice zajímavá i z mimosportovního pohledu. Díky tomu mohu nahlédnout do jeho života, indiánských tradic, kuchyně. Nedávno byl svátek Díkuvzdání a oni mají třeba odlišná jídla. I fyziognomicky vypadá trochu jinak; je drobnější, je neuvěřitelně vytrvalý, je to typ buldoka.

ABE: Co jste viděla z Kanady, kromě Ontaria?

LR: Nové Skotsko a Quebec, kde je tento sport nejvíce rozšířený. Zde je naprosto běžné, že závodníci z Quebecu nemluví anglicky. Z toho důvodu reprezentační trenér musí ovládat oba jazyky.

ABE: Mohla byste popsat na jaké vzdálenosti se jezdí závody kanoistů a kajakářů?

LR: Obojí se jezdí na 1km, 500 metrů a 200 metrů. V Londýně se poprvé jel sprint na 200 metrů. Pro trenéry

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 4